

Projekt

z dnia 18 lutego 2026 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W KĄTACH WROCŁAWSKICH**

z dnia 18 lutego 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta i Gminy Kąty Wrocławskie

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miejska w Kątach Wrocławskich uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi złożonej przez Mieszkańców Gminy Kąty Wrocławskie w dniu 29 stycznia 2026 r. (data wpływu skargi do Rady Miejskiej) na Burmistrza Miasta i Gminy Kąty Wrocławskie w przedmiocie działania na szkodę mieszkańców i przyszłych użytkowników drogi gminnej Smolec - Jasz kotle, Rada Miejska uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie dla sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Celem wykonania niniejszej uchwały upoważnia się Przewodniczącą Rady Miejskiej do zawiadomienia podmiotu wnoszącego skargę o sposobie jej rozpatrzenia.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 29 stycznia 2026 r. do Rady Miejskiej Kątach Wrocławskich wpłynęła skarga Mieszkańców Gminy Kąty Wrocławskie na Burmistrza Miasta i Gminy Kąty Wrocławskie (*dalej jako: Burmistrz*).

W skardze Skarżący zarzucili ewidentne działanie Burmistrza na szkodę Gminy Kąty Wrocławskie, na szkodę jej mieszkańców i przyszłych użytkowników drogi gminnej Smolec - Jaskotle, poprzez wyrażenie zgody i zaakceptowanie projektu drogi, który na odcinku między działkami nr 249 i nr 245/1 został „sztucznie” przesunięty w kierunku działki nr 249. W ocenie Skarżących spowodowało to pozostawienie poza terenem inwestycji części działki komunalnej nr 1/4, która znajduje się obecnie w użytkowaniu osoby prywatnej. Skarżący zarzucili Burmistrzowi zaniechanie działań zmierzających do odzyskania gruntu gminnego dla potrzeb inwestycji drogowej, na skutek czego zdecydowanie pogorszy się w przyszłości bezpieczeństwo użytkowników tej drogi w rejonie skrzyżowań ulicy Polna z ulicą Kwiatową i ulicy Polnej z ulicą Krótką.

Przewodnicząca Rady Miejskiej w Kątach Wrocławskich przekazała skargę Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 29 stycznia 2026 r. w celu jej zbadania i przygotowania projektu uchwały rozstrzygającej zasadność skargi.

Podczas posiedzenia Komisji w dniu 16 lutego 2026 r. Przewodniczący Komisji zreferował stawiane w skardze zarzuty oraz stanowisko Burmistrza. W posiedzeniu Komisji nie uczestniczyli Skarżący. Dodatkowo Komisja zasięgnęła konsultacji prawnej.

Analizując zebraną w sprawie dokumentację, oceniając zasadność skargi i odnosząc się do zarzutów wzięto pod uwagę co następuje.

Na podstawie przepisu art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691; *dalej jako: k.p.a.*) rada gminy jest kompetentna do rozpatrywania skarg na działalność wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Zgodnie z art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być zaniedbanie lub nienależyte wykonanie zadań przez właściwe organy, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwienie spraw.

W niniejszej sprawie Skarżący zarzucają Burmistrzowi działanie na szkodę Gminy, jej mieszkańców oraz przyszłych użytkowników drogi gminnej Smolec-Jaskotle, polegające na wyrażeniu zgody i zaakceptowaniu projektu drogi, który na odcinku między działkami nr 249 i nr 245/1 został „sztucznie” przesunięty w kierunku działki nr 249, pozostawiając poza terenem inwestycji część terenu działki komunalnej nr 1/4, znajdującego się obecnie w użytkowaniu osoby prywatnej. Skarżący zarzucają zaniechanie działań zmierzających do odzyskania gruntu gminnego dla potrzeb inwestycji drogowej, przez co zdecydowanie pogorszy się w przyszłości bezpieczeństwo użytkowników tej drogi w rejonie skrzyżowań ulicy Polna z ulicą Kwiatową i ulicy Polnej z ulicą Krótką.

Kluczowym aspektem w niniejszej sprawie jest fakt, że **inwestycja realizowana jest w oparciu o ostateczną decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (ZRID), wydaną przez Starostę Powiatu Wrocławskiego**. Decyzja ta została poddana weryfikacji instancyjnej przez Wojewodę Dolnośląskiego, który utrzymał ją w mocy. Zgodnie z art. 11a i nast. ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 311; *dalej jako: specustawa drogowa*) decyzja ZRID zatwierdza podział nieruchomości i projekt budowlany. Organ wykonawczy Gminy jest prawnie związany treścią ostatecznej decyzji administracyjnej.

Wbrew twierdzeniom skargi, Burmistrz nie posiada kompetencji do swobodnej modyfikacji parametrów drogi (osi jezdni) ustalonej w ostatecznej decyzji ZRID na etapie realizacji inwestycji. Wszelkie zmiany wymagałyby wszczęcia procedury administracyjnej, co naraziłoby z kolei organ wykonawczy na zarzut niegospodarności i opóźnienia w realizacji zadania publicznego. Powyższe potwierdza zgromadzona w sprawie dokumentacja, w szczególności stanowiska podmiotu sprawującego nadzór autorski nad realizowaną inwestycją.

Działanie Burmistrza polegające na realizacji inwestycji zgodnie z wydaną, prawomocną decyzją ZRID jest zatem działaniem w pełni legalnym – to zmiana przebiegu drogi na obecnym etapie, wbrew zatwierdzonemu projektowi, stanowiłaby naruszenie prawa.

Zarzuty Skarżących dotyczący „sztucznego przesunięcia” osi drogi w kierunku działki nr 249 nie znajduje potwierdzenia w faktach ani przepisach techniczno-budowlanych.

Jak wynika ze stanowiska Wydziału Planowania i Realizacji Inwestycji przyjęte rozwiązania projektowe wynikają bezpośrednio z konieczności zachowania normatywnych parametrów technicznych drogi (szerokość pasów ruchu, łuki, skrajnia), określonych w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych. Subiektywne przekonanie Skarżących, że drogę „można było poprowadzić inaczej”, nie stanowi dowodu na nieprawidłowość działania organu. Projektant, posiadający stosowne uprawnienia, ponosi odpowiedzialność za zgodność projektu z prawem i sztuką budowlaną, co zostało potwierdzone przez organ architektoniczno-budowlany w decyzji ZRID.

Podkreślić również należy, że podnoszone w skardze zarzuty – szczególnie zarzut niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego (Burmistrza) – były już przedmiotem badania przez organy ścigania. Skarżący zawiadomili bowiem Prokuraturę Rejonową w Środzie Śląskiej o możliwości popełnienia przestępstwa przekroczenia uprawnień czy niedopełnienia obowiązków. Prokurator, po przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym, podjął decyzję o odmowie wszczęcia śledztwa.

Skarżący zawiadomili Wojewodę Dolnośląskiego o nieprawidłowościach w realizacji zadania pn. „Rozbudowa drogi gminnej 107184D wraz z budową chodników i ścieżki rowerowej od przejazdu kolejowego w Smolcu do drogi wojewódzkiej”. Również ta interwencja nie przyniosła oczekiwanego przez Skarżących rezultatu. Burmistrz dopełnił bowiem obowiązku przeprowadzenia konsultacji społecznych (z zachowaniem zasady transparentności dla wszystkich zainteresowanych stron).

O rzekomych nieprawidłowościach prowadzonego postępowania informowane były także organy architektoniczno-budowlane – te również nie dopatrzyły się uchybień po stronie Gminy.

Zarzut dotyczący „pozostawienia” części działki nr 1/4 (stanowiącej własność Gminy) w użytkowaniu osoby prywatnej jest bezzasadny w kontekście procesu inwestycyjnego. Specustawa drogowa reguluje nabywanie nieruchomości pod pas drogowy. Jeżeli fragment działki nr 1/4 nie był niezbędny do realizacji celów drogowych (jezdnia, chodnik, infrastruktura), nie musiał być objęty liniami rozgraniczającymi inwestycji w ramach tej konkretnej procedury.

Ostatecznie oceniając – stawiany niejako pośrednio – zarzut lekceważenia, czy ignorowania zgłaszanych przez Skarżących problemów, wyrażający się w udzielaniu odpowiedzi na pisma w terminach przekraczających miesiąc od dnia ich wpływu, zauważyć należy, że na część pism (wnioski o udzielenie informacji publicznej) Burmistrz odpowiadał w terminie przewidzianym przepisami ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 902), zaś na pisma nienoszące znamion wniosków inicjujących postępowanie (pism „kierowanych do organu”) odpowiedzi udzielane były w terminie okołomiesięcznym. Przepis art. 35 § 3 k.p.a. stanowi, że *zalatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania*. Termin wyznaczony w tym przepisie obowiązuje tylko w takim zakresie w jakim zastosowanie znajduje kodeks postępowania administracyjnego, a więc w ramach jurysdykcyjnego postępowania administracyjnego. Na pisma, które nie wszczynają takiego postępowania, ani nie są wnoszone w jego toku – jeżeli przepisy szczególne wprost tego nie wskazują – nie odpowiada się w trybie kodeksowym, do którego zastosowanie znajduje art. 35 k.p.a. Udzielanie odpowiedzi na pisma „kierowane do organu” jest oczywiście wyrazem dobrej praktyki administracyjnej, lecz w odniesieniu do pism tego rodzaju brak jest sztywnego terminu na udzielenie odpowiedzi. Uwzględniając zakres żądań każdego z pism Skarżących, termin okołomiesięczny na udzielenie odpowiedzi uznać należy za nienoszący znamion przewlekłości.

Po zapoznaniu się z tymi informacjami oraz dokumentacją Przewodniczący Komisji zarządził głosowanie, a głosy członków Komisji przedstawiały się następująco: wszyscy jednogłośnie „za uznaniem skargi za bezzasadną”.

Mając na uwadze powyższą ocenę zarzutów, a także pisemne i ustne wyjaśnienia pracownika Wydziału Planowania i Realizowania Inwestycji, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zarekomendowała Radzie Miejskiej uznanie skargi za bezzasadną.

Wobec powyższego, podjęcie niniejszej uchwały jest uzasadnione.